*കല്ലിലെ തീപ്പൊരിയിൽനിന്ന്
പ്രതീതിയുടെ മാന്ത്രികലോകത്തേക്ക്
വരയ്ക്കുന്ന പരിണാമചക്രം...*

നരബലി

ബഹിരാകാശപേടകത്തിലെ കൺട്രോൾറൂമിൽ ഇരുന്ന് ജോലികൾ ചെയ്യുന്നതിനിടയിൽ നരേശ് തന്റെ മുമ്പിലുള്ള കമ്പ്യൂട്ടറുമായി സല്ലപിക്കുകയായിരുന്നു.

മുമ്പൊക്കെ കമ്പ്യൂട്ടറിന് എന്തെങ്കിലും ഉത്തരവ് കൊടുക്കണമെങ്കിൽ കീബോർഡിൽ ടൈപ്പ് ചെയ്യണമായിരുന്നു. ഇപ്പോഴാകട്ടെ, മനുഷ്യർ കൊടുക്കുന്ന കല്പനകൾ ശബ്ദത്തിലൂടെത്തന്നെ തിരിച്ചറിയാൻ കമ്പ്യൂട്ടർ പഠിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അത് തിരിച്ചു നൽകുന്ന മറുപടി സ്ക്രീനിൽ വായിച്ചെടുക്കാതെതന്നെ കേൾക്കാൻ കഴിയും. ശബ്ദം അല്പം കൃത്രിമവും അരോചകവുമായി തോന്നുമെങ്കിലും എഴുതപ്പെട്ട വാക്കുകളേക്കാൾ നന്നായിത്തോന്നും. ഈ പ്രക്രിയയിലൂടെ താൻ ഒരാളോട് മുഖാമുഖം സംസാരിക്കുകയാണെന്ന പ്രതീതി കമ്പ്യൂട്ടറിന്റെ മുമ്പിലിരിക്കുന്ന മനുഷ്യനുണ്ടാകുന്നു എന്നതാണ് പ്രധാനപ്പെട്ട സവിശേഷത. ഇത് സുഖകരമായ ഒരനുഭവമാണ്.

പ്രത്യേകിച്ചും ഭൂമിയിൽനിന്ന് പതിന്നാലുകോടി കിലോമീറ്റർ അകലെ ഏകാന്തതയുടെ നടുക്കയത്തിൽ കഴിയുമ്പോൾ ഇത്തരമൊരു സൗകര്യം വളരെ ആവശ്യമാണ്.
നരേശും കമ്പ്യൂട്ടറും തമ്മിൽ ഇടയ്ക്കിടെ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ,

“നരേശ്... ഞാൻ ഒന്നു പറയട്ടെ..”

“യെസ് ബോസ്!”

“ഒന്നുമിണ്ടാതിരിയെടോ!...”

തുടങ്ങിയ വാക്കുകൾ ഉപയോഗിക്കുന്ന രീതിയുണ്ട്. ഇതെല്ലാം കമ്പ്യൂട്ടറിൽ മുൻകൂട്ടി പ്രോഗ്രാം ചെയ്തതനുസരിച്ച് വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. പക്ഷേ, ഈ സംവിധാനംമൂലം താൻ സംസാരിക്കുന്നത് കമ്പ്യൂട്ടറിനോടല്ല, തന്റെ സഹപ്രവർത്തകനോടാണെന്ന തോന്നൽ തുടർച്ചയായി ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കും. ഇത്തരമൊരു സംവിധാനം രൂപകല്പനചെയ്ത് പ്രയോഗക്ഷമമാക്കിയ ബുദ്ധിയെ നരേശ് പലതവണ മനസ്സിൽ വണങ്ങാറുണ്ട്.

“ഇതുവരെയുള്ള യാത്രകളെല്ലാം സുഖകരമായിരുന്നു.”- നരേശ് ആത്മഗതംപോലെ പറഞ്ഞു.

“യെസ് ബോസ്.” - കമ്പ്യൂട്ടർ മറുപടി പറഞ്ഞു.

“തുടർന്നുള്ള യാത്രയെക്കുറിച്ചുള്ള സൂചനകളെല്ലാം തയ്യാറായിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. മടക്കയാത്രയിൽ ശേഖരിക്കേണ്ട വിവരങ്ങളെല്ലാം കിട്ടി. എല്ലാ വിവരങ്ങളും ഈ ഫ്ലോപ്പിയിൽ രേഖപ്പെടു

ത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഇവയെല്ലാം നിന്റെ ഹാർഡ് ഡിസ്കിൽ എടുത്തോളൂ.” ഇതും പറഞ്ഞ് നരേശ് മുമ്പിലുള്ള ബട്ടണിൽ വിരലമർത്തി.

ഒരു നിമിഷത്തിനകം കമ്പ്യൂട്ടറിലെ പച്ചബൾബ് പ്രകാശിച്ചു. വിവരശേഖരം വേണ്ടപോലെ കമ്പ്യൂട്ടറിന്റെ തലച്ചോറിൽ സൂക്ഷിച്ചുവച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നതിന്റെ സൂചനയായിരുന്നു അത്.

“ഇത് അടുത്ത യാത്രയുടെ പരിപാടി. ഇതുപ്രകാരം വഴിയൊക്കെ നല്ലപോലെ അന്വേഷിച്ചു മനസ്സിലാക്കിക്കോളൂ. ഈ സൂചന അടുത്ത ഇരുപത്തിനാലു മണിക്കൂറിനുള്ളിൽ താൻ നിർവഹിക്കേണ്ട കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ളതാണ്.”

“ഓകെ, ബോസ്.”

“വഴി കണ്ടെത്തിക്കഴിഞ്ഞാൽ വിവരം എന്നോട് പറയണം. പറഞ്ഞാൽ മാത്രം പോരാ, സ്ക്രീനിൽ എഴുതിക്കാണിക്കുകയും വേണം. അപ്പോൾ ഞാൻ അടുത്തപടി നിർദേശങ്ങളും സൂചനകളും തരും.” നരേശ് കമ്പ്യൂട്ടറിന് കമാൻഡുകൾ കൊടുക്കുന്നതിനിടയിൽ കാപ്പി നിറച്ച സഞ്ചി വായിൽ വച്ചു. ഗുരുത്വാകർഷണശൂന്യമായ അവസ്ഥയിൽ കാപ്പി മൊത്തിക്കുടിക്കുന്നതിനു പകരം വലിച്ചുകുടിച്ചു. ‘സിപ്’ ചെയ്യുന്നതിനു പകരം ‘സക്’ ചെയ്യണം. ഇങ്ങനെയുള്ള കാപ്പികുടി നരേശിന് ഒട്ടും ഇഷ്ടമായിരുന്നില്ല. കാപ്പി അല്പാല്പമായി മൊത്തിമൊത്തി കുടിക്കണം. എങ്കിലേ അതിനൊരു രസമുള്ളൂ.

എന്നാൽ അടുത്ത ഒരു പതിനഞ്ചു ദിവസംകൂടി നരേശിന് ആ രസം അനുഭവിക്കാൻ കഴിയില്ല. അയാൾ ചുമലുകൾ പൊക്കി സഞ്ചിയിലുള്ള കാപ്പി വായിലേക്കു വലിച്ചു.

ബഹിരാകാശപേടകത്തിന്റെ വാതായനത്തിലൂടെ സൂര്യബിംബത്തെ കാണാമായിരുന്നു. സൂര്യന് തൊട്ടടുത്തെത്തിയിരുന്നതിനാൽ ജനാലയ്ക്കടുത്ത് എല്ലാ ഭാഗങ്ങളും ആ പ്രകാശത്തിൽ കുളിച്ചു. ജനാലച്ചില്ലുകൾ കനത്ത കറുപ്പുനിറമായിരുന്നിട്ടും അതിനുള്ളിൽക്കൂടി സൂര്യനെ നോക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല.

“ബോസ്”- കമ്പ്യൂട്ടറിന്റെ ശബ്ദം കേട്ടു.

“എന്താ?”

“സൂചനകളിൽ എന്തോ തെറ്റുപറ്റിയിട്ടുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു.”

“തെറ്റോ?”

“അതെ, ഈ നിർദേശങ്ങളനുസരിച്ച് പോയാൽ നമ്മൾ സൂര്യന്റെ തൊട്ടടുത്ത് എത്തും. അപ്പോൾ മൂപ്പരുടെ ഗുരുത്വാകർഷണവലയത്തിനുള്ളിൽ

നമ്മൾ അകപ്പെട്ടു പോകും. അതിന്റെ അകത്തുനിന്ന് രക്ഷപ്പെടുവാൻ കഴിയുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. നമ്മുടെ ഈ പേടകം നേരെ ചെന്ന് സൂര്യനിലെത്തും. എല്ലാം കത്തി ഭസ്മമാവും."

"നീ പറയുന്നത് ശരിയാണ്. പക്ഷേ, നമ്മൾ ഏറ്റെടുത്തിട്ടുള്ള ദൗത്യം വിജയകരമായി പൂർത്തിയാക്കണമെങ്കിൽ നമ്മൾ സൂര്യന്റെ ഇത്ര അടുത്ത് പോയേ മതിയാവൂ."

"എന്നുവച്ചാൽ? ഇതിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടാൻ വഴിയില്ല എന്നാണോ?"

"വഴിയൊക്കെയുണ്ടെടോ!" നരേശ് ചിരിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു. "ആ പ്രോഗ്രാം നിനക്ക് ഇനിയും തന്നിട്ടില്ല. അവസാനനിമിഷത്തിൽ ചെയ്യേണ്ട അഡ്ജസ്റ്റ്മെന്റ്സ് എല്ലാം ചെയ്തിട്ട് അത് ഫീഡ് ചെയ്യാം. ചുരുക്കി വേണമെങ്കിൽ ഇങ്ങനെ പറയാം: "സൂര്യന്റെ തൊട്ടടുത്ത് ചെന്ന് ശേഖരിക്കേണ്ട വിവരങ്ങളെല്ലാം ശേഖരിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ ഈ പേടകം രണ്ടു കഷണങ്ങളായി മുറിയും. മുമ്പിലുള്ള വലിയ കഷണം സൂര്യന്റെ ഗുരുത്വാകർഷണംമൂലം സൂര്യനിലേക്ക് വലിക്കപ്പെടും. പിൻഭാഗത്തുള്ള ചെറിയ കഷണം മുമ്പു പറഞ്ഞ പ്രക്രിയയുടെ റിയാക്ഷൻമൂലം സൂര്യനിൽനിന്ന് ദൂരെ പോവുകയും ചെയ്യും."

"എന്നിട്ടോ?"

"ഞാൻ ആ ചെറിയ കഷണത്തിലായിരിക്കും. ഭൂമിയിൽനിന്ന് പിന്നാലെ വരുന്ന മറ്റൊരു പേടകം എന്നെ ഭൂമിയിൽ തിരിച്ചെത്തിക്കും."

"അപ്പോ.. ഞാനോ?" കമ്പ്യൂട്ടർ ചോദിച്ചു.

"നീ വലിയ കഷണത്തിൽത്തന്നെയാകും ഉണ്ടാവുക... പിന്നെ..." സംസാരിക്കുന്നതിനിടയിൽ നരേശ് സ്വയം നിർത്തി. "നീ ആ ഭാഗത്തോടൊപ്പം സൂര്യനിൽ ലയിച്ച് ഇല്ലാതാകും" എന്ന് പറയാൻ അയാളുടെ നാവ് പൊങ്ങിയില്ല. ഇത്രയും ദിവസങ്ങളായി ഉണ്ടായ സമ്പർക്കത്തിലൂടെ അയാൾ കമ്പ്യൂട്ടറിനെ ഒരു വ്യക്തി എന്ന നിലയിൽത്തന്നെ കാണാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു. തുടക്കത്തിൽ ഭൂമിയിൽനിന്നു പുറപ്പെടുമ്പോഴും അതിന് വിവരങ്ങൾ കൊടുത്തു കൊണ്ടിരുന്നപ്പോഴുമൊക്കെ അയാൾ കമ്പ്യൂട്ടറിനെ വെറുമൊരു യന്ത്രമായിത്തന്നെയാണ് കണ്ടിരുന്നത്. ഈ ഗവേഷണ പരിപാടിയിൽ പങ്കെടുക്കുന്ന ചില അമാനുഷരും ഉണ്ടെന്ന് അയാൾക്ക് ഒരിക്കലും തോന്നിയിരുന്നില്ല. ഇപ്പോൾ ഈ വസ്തുത ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടപ്പോൾ അയാളുടെ ശരീരമാകെ പൊട്ടിത്തരിച്ചു.

"അതായത് എന്നെ ബലികൊടുത്ത് നീ രക്ഷപ്പെടും...! അല്ലേ?"

"ബലിയോ...? എന്നുപറഞ്ഞാലെന്താ?" നരേശിന് ശരിക്കും അറിയാമായിരുന്നില്ല ആ വാക്കിന്റെ അർഥം.

"പണ്ടൊക്കെ ബലി നൽകുന്ന സമ്പ്രദായമുണ്ടായിരുന്നു. നീ അതിനെപ്പറ്റി കേട്ടിട്ടില്ലേ?"

"ഇല്ല."

"നിനക്കറിയില്ലെങ്കിൽ പറയാം, പഴയകാലത്ത് അതായത് രാജാക്കന്മാരും റാണിമാരുമൊക്കെ ഉണ്ടായിരുന്ന കാലത്ത് രാജ്യത്ത് എന്തെങ്കിലും സങ്കടമോ ക്ഷാമമോ മറ്റു ദുരിതമോ മഹാമാരിയോ ഒക്കെ ഉണ്ടായാൽ അവയെ ദൂരീകരിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി ബലിനൽകുന്ന ഏർപ്പാടുണ്ടായിരുന്നു."

കമ്പ്യൂട്ടർ തന്റെ നിർവികാരസ്വരത്തിൽ മെമ്മറിയിലുള്ള വിവരങ്ങൾ നൽകി. അതിന്റെ സ്വരം വിറയ്ക്കുന്നതുപോലെ നരേശിന് തോന്നി. വെറുതെ ഒരു തോന്നൽ മാത്രം.

"എന്താ പറയുന്നത്? സത്യമായും ഇങ്ങനെ ഒരു സമ്പ്രദായമുണ്ടായിരുന്നുവോ?"

"ഉണ്ടായിരുന്നു."

"എന്നിട്ട് ആ ബലിയർപ്പിക്കപ്പെടുന്ന യുവാവ് ...? അയാൾ മൂകനായി മരണത്തിനു മുമ്പിലേക്ക് നടന്നുപോകുന്നുവെന്നോ? അയാൾ രക്ഷപ്പെടാൻ ശ്രമിക്കില്ലേ? ഓടി രക്ഷപ്പെടാൻ നോക്കില്ലേ അയാൾ?"

"എങ്ങനെ? അയാളെ നല്ല ബലമുള്ള കയറുകൊണ്ട് വരിഞ്ഞുകെട്ടിയിരിക്കും. അയാളുടെ കാലുകൾ ചങ്ങലയിട്ട് പൂട്ടിയിട്ടുണ്ടാവും. മരണമല്ലാതെ മറ്റൊരു വഴിയും അയാൾക്കു മുമ്പിലുണ്ടാവില്ല."

എന്തു പറയണമെന്നറിയാതെ നരേശ് പരുങ്ങി.

"നിന്റെ പേർ നരേശ് എന്നല്ലേ? 'നരേശ്' എന്നാൽ രാജാവ്. നീ എന്നെ ബലികൊടുത്ത് സ്വയം രക്ഷപ്പെടും. അതായത് നിന്റെ പേര് അന്വർഥമാവാൻ പോകുന്നു."

നരേശിന് താൻ മരിക്കുന്നതുപോലെ തോന്നി. അയാൾ പെട്ടെന്ന് ആ മുറിയിൽനിന്ന് ഇറങ്ങിപ്പോയി.

കമ്പ്യൂട്ടർ വെറുമൊരു യന്ത്രം. നിർദേശിക്കപ്പെട്ടവിധം കണക്കുകൾ കൂട്ടുന്ന ഒന്ന്, ഇപ്പോൾ അതിന് സംസാരശേഷി കിട്ടി എന്നതുകൊണ്ടെന്താ? സ്ക്രീനിൽ എഴുതിക്കാണിക്കുന്നതിനു പുറമെ അതേസന്ദേശം അത് വാക്കാൽ തരുകയും ചെയ്യുന്നു. അത്രയല്ലേ ഉള്ളൂ വ്യത്യാസം? അതിന് സ്വന്തം ബുദ്ധിയില്ല, വിചാരവികാരങ്ങളില്ല.

അപ്പോൾ പിന്നെ തന്നെപ്പറ്റി "നരേശ് എന്നാൽ രാജാവ്, നിന്റെ പേര് അന്വർഥമാവാൻ പോകുന്നു" എന്നൊക്കെ വികാരക്ഷോഭത്തോടെ പറയാൻ കഴിയുന്നതെങ്ങനെ?

അതിന് ചിന്തിക്കാനുള്ള ശക്തിയുണ്ടോ?

സ്വന്തം മരണത്തെപ്പറ്റി സങ്കല്പിക്കാൻ കഴിയുമോ?

മരണത്തെപ്പറ്റി ആലോചിക്കണമെങ്കിൽ സ്വന്തം അസ്തിത്വത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ബോധം അതിനുണ്ടായിരിക്കണം. അത് തത്സമയം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടാവുമോ?

അതിന്റെ സംസാരത്തിൽ തീർച്ചയായും പരിഹാസം തുടിച്ചുനിന്നിരുന്നു.

ഇതിന്റെ അർഥം?

അതിന് തന്റെ അസ്തിത്വത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ബോധമുണ്ടായി എന്ന കാര്യത്തിൽ തർക്കമേയില്ല.

അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ അത് ആത്മരക്ഷയ്ക്കായി എന്തെങ്കിലും ചെയ്തുകൂടെന്നുണ്ടോ?

ബഹിരാകാശപേടകത്തിന്റെ ഗതിതന്നെ മാറ്റിയാലോ? ഒരുവേള പേടകം രണ്ടു കഷണങ്ങളായി വിഘടിക്കാതിരിക്കാൻ എന്തെങ്കിലും ചെയ്താൽ?

അങ്ങനെ സംഭവിച്ചാൽ ഈ ബഹിരാകാശവാഹനം മുഴുവനായും സൂര്യന്റെ ഭക്ഷണമായിപ്പോകും.

"എന്നെ ബലികൊടുക്കും അല്ലേ? എന്നാൽ എന്നോടൊപ്പം നീയും മരിക്ക്!"

നരേശ് വിയർത്തുകുളിച്ചുപോയി.

എന്തു ചെയ്യണം?

ഭൂമിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് അവരുടെ സഹായം തേടണോ? പക്ഷേ, അതിനും കമ്പ്യൂട്ടറിന്റെ സഹായം വേണ്ടിവരുമല്ലോ.

എന്നാൽ പിന്നെ കമ്പ്യൂട്ടറിലേക്കുള്ള വൈദ്യുതി വിച്ഛേദിച്ചാലോ?

പക്ഷേ, അപ്പോൾ ഈ വാഹനം അതിന്റെ വഴിയെ പോകില്ല. അതിന് അതിനു കഴിയില്ല.

എന്തുചെയ്യണമെന്നറിയാതെ നരേശ് കുഴങ്ങി. ഒന്നു ചെയ്യാം, തന്റെ മുറിയിലെ കേൾവിയെ സഹായിക്കുന്ന യന്ത്രം ഓഫാക്കി വയ്ക്കാം. എങ്കിൽ പിന്നെ കമ്പ്യൂട്ടറിന്റെ ശബ്ദം കേൾക്കില്ലല്ലോ. പക്ഷേ, അങ്ങനെ ചെയ്യാൻ പാടില്ല. അങ്ങനെ ചെയ്താൽ അപകടസൂചനകളോ, ഭൂമിയിൽ നിന്നെത്തുന്ന സന്ദേശങ്ങളോ ഒന്നുംതന്നെ കേൾക്കാൻ കഴിയില്ല.

വാഹനത്തിന്റെ മുൻഭാഗം വിഘടിച്ച് രണ്ടു കഷണങ്ങളും രണ്ടു ദിശകളിലേക്ക് പോകാൻ ഇനിയും ഇരുപത്തിനാലു മണിക്കൂർ സമയം ബാക്കിയുണ്ട്. അതിനുള്ളിൽ ഒരുപാടു കാര്യങ്ങൾ ചെയ്തുതീർക്കേണ്ടതുണ്ട്.

വരുന്നത് വരട്ടെ...! ഒന്നും സംഭവിച്ചിട്ടില്ലാത്ത മട്ടിൽ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടേയിരിക്കാം. അത്തരമൊരു സന്ദർഭമുണ്ടായാൽ അപ്പോൾ നോക്കാം. നരേശ് ഒടുക്കം ഇത്തരമൊരു തീരുമാനത്തിലെത്തി.

മനസ്സിനെ നിയന്ത്രിച്ച് ദൃഢചിത്തനായി അയാൾ കൺട്രോൾറൂമിലേക്കു നടന്നു. മുൻകൂട്ടി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട സമയപ്പട്ടികയനുസരിച്ച് നരേശ് തന്റെ ജോലികളിൽ വ്യാപൃതനായി. എന്നാൽ മുമ്പത്തെപ്പോലെ കമ്പ്യൂട്ടറുമായി ഇടയ്ക്കിടെ സംസാരിക്കുന്ന ശീലംമാത്രം നിർത്തിവച്ചു.

നരേശ് കൊടുത്തുകൊണ്ടിരുന്ന എല്ലാ ഉത്തരവുകളും നിർദേശങ്ങളും കമ്പ്യൂട്ടർ നിശ്ശബ്ദം അനുസരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. യാതൊന്നും സംഭവിച്ചിട്ടില്ലാത്തതുപോലെത്തന്നെ!

അല്ലെങ്കിൽ എന്തെങ്കിലും സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടോ? കമ്പ്യൂട്ടർ നരേശുമായി നടത്തിയ സംഭാഷണം വെറും ഭാവനാവിലാസം മാത്രമാണോ?

കൂടുതൽ ചിന്തിക്കാൻ നരേശിന് സമയമില്ലായിരുന്നു. ചുമതലപ്പെടുത്തിയിരുന്ന എല്ലാ പരീക്ഷണങ്ങളും അയാൾ വേണ്ടപോലെ ചെയ്തുതീർത്തു. ആവശ്യമായ കുറിപ്പുകൾ എടുത്തു.

ഇടയ്ക്കിടെ അയാളുടെ ദൃഷ്ടി മുമ്പിലുള്ള 'പ്ലേറ്റിൽ' പതിയുന്നുണ്ടായിരുന്നു. വാഹനം നിർദിഷ്ട മാർഗത്തിൽക്കൂടിത്തന്നെയാണ് സഞ്ചരിച്ചിരുന്നത്. ഒരു കുഴപ്പവും കാണാനായില്ല. എല്ലാം പൂർവനിശ്ചയമനുസരിച്ചുതന്നെ നടക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

അവസാനം ആ സമയമെത്തി. ബഹിരാകാശവാഹനം രണ്ടായി വേർപെടാൻ ആവശ്യമായ എല്ലാ നിർദേശങ്ങളും നരേശ് കമ്പ്യൂട്ടറിന് നൽകിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അവയെല്ലാം അക്ഷരംപ്രതി ഉൾക്കൊണ്ടു എന്നതിന്റെ തെളിവിനായി കമ്പ്യൂട്ടർ രണ്ടുതവണ 'ബീപ് ബീപ്' എന്ന ശബ്ദമുണ്ടാക്കി. അടുത്ത അഞ്ചു നിമിഷങ്ങൾക്കകം പേടകം രണ്ടായി വേർപെടും, നരേശ് കൺട്രോൾ റൂമിൽ അവസാനമായി ഒന്നു കണ്ണോടിച്ചു. എല്ലാം വ്യവസ്ഥിതമായിത്തന്നെ നടക്കുകയായിരുന്നു.
നാല് മിനിറ്റു ബാക്കി.

നരേശ് കസേരയിൽ നിന്നെഴുന്നേറ്റു. അടുത്ത മൂന്നുമിനിറ്റുകൾക്കുള്ളിൽ അയാൾക്ക് വാഹനത്തിന്റെ പിൻഭാഗത്തേക്ക് നീങ്ങേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നു. അരയിൽ ബന്ധിച്ചിരുന്ന സുരക്ഷാബെൽറ്റിന്റെ ബക്കിൾ അയാൾ തിടുക്കത്തിൽ ഊരിമാറ്റി.

അയാൾ കാലുകൾ ഉയർത്തിനോക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. പക്ഷേ, തന്റെ കാലുകൾ എവിടെയോ ഉടക്കിയിരിക്കുകയാണെന്ന് അപ്പോഴാണയാൾക്ക് മനസ്സിലായത്!

അയാളുടെ വായിൽനിന്ന് അസ്പുടമായ ശബ്ദത്തിൽ ഒരു നിലവിളി പൊങ്ങി പുറത്തുവന്നു. ഗുരുത്വാകർഷണരഹിതമായ പരിതഃസ്ഥിതിയിൽ സാധാരണപോലെ നടക്കാൻ കഴിയുന്നതിനായി തന്റെ ബൂട്ടുകൾക്കടിയിൽ തറച്ചുവച്ചിരുന്ന കാന്തംമൂലമാണ് തനിക്കിങ്ങനെ തോന്നുന്നതെന്ന് അയാൾക്ക് അടുത്ത നിമിഷം ഓർമ്മവന്നു. ശക്തിയോടെ അയാൾ കാലുകൾ ഉയർത്തി.

ഭാഗ്യം! കാലുകൾ സ്വതന്ത്രമായി. രണ്ടേരണ്ട് മിനിറ്റേ അവശേഷിച്ചിട്ടുള്ളൂ. ഇനി! സൈറൺ ശബ്ദിച്ചു തുടങ്ങിയിരുന്നു.

അയാൾ എങ്ങനെയോ കൺട്രോൾറൂമിന്റെ വാതിൽക്കലെത്തി.

ഒരു മിനിറ്റു ബാക്കി!

പാനലിന് മുകളിലെ മുഴുവൻ ചുവപ്പു ബൾബുകളും പ്രകാശിച്ചു.

നരേശ് സർവശക്തിയും
സംഭരിച്ച് തന്റെ ശരീരം വാതിലിനു
പുറത്തേക്കു കൊണ്ടുവന്നു. നീന്തി നീന്തി
അയാൾ വാഹനത്തിന്റെ പിൻവശത്തെത്തി.

ഇടയ്ക്കുള്ള വാതിൽ പെട്ടെന്ന് അടഞ്ഞു.

അയാൾ ചെറുതായൊന്നു ഞെട്ടിപ്പോയി.

വാഹനം രണ്ടായി വിഘടിച്ചു തുടങ്ങിയിരുന്നു.
ചുമരിൽ ഘടിപ്പിച്ചിരുന്ന ചെറിയ സ്ക്രീനിൽ
അയാൾക്കതിന്റെ ചിത്രങ്ങൾ കാണാൻ കഴിഞ്ഞു. മുൻഭാഗം
അതിവേഗം സൂര്യാഭിമുഖമായി പൊയ്ക്കൊണ്ടിരുന്നു. അതിന്റെ
റിയാക്ഷൻമൂലം നരേശ് ഉണ്ടായിരുന്ന പിൻവശം
പതുക്കെപ്പതുക്കെ സൂര്യനിൽനിന്ന് അകലുകയായിരുന്നു.

അതായത് താൻ ജയിച്ചു?

തനിക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യം കിട്ടാൻ പോകുന്നു. കമ്പ്യൂട്ടർസുഹൃത്തിനെ ബലികൊടുത്ത്!

നരേശിന്റെ വായിൽ ഒരുതരം കയ്പുരസം അനുഭവപ്പെട്ടു. തന്റെ ജീവൻ രക്ഷിക്കുന്നതിനായി കമ്പ്യൂട്ടർ നിശ്ശബ്ദം ആത്മബലി നടത്തിയിരിക്കുന്നു.

സൗരോഷ്മാവിൽ ഭസ്മമായി മാറുന്നതിനു മുമ്പ് അതിനോട് രണ്ടുവാക്ക് സംസാരിക്കുവാനുള്ള മോഹം നരേശിന്റെ മനസ്സിൽ പൊങ്ങിവന്നു. കൂടിവന്നാൽ ഒരഞ്ചുമിനിറ്റുകൂടി റേഡിയോ സന്ദേശങ്ങൾ കൊടുക്കുവാൻ കഴിയുമായിരുന്നു.

നരേശ് മൈക്കിന്റെ അടുത്തേക്കോടി.

"ഹലോ, ഹലോ" കമ്പ്യൂട്ടറുമായി സമ്പർക്കം സ്ഥാപിക്കുവാനുള്ള ബട്ടണമർത്തിക്കൊണ്ട് അയാൾ ഉറക്കെ വിളിച്ചു.

'ഹലോ!' കമ്പ്യൂട്ടറിൽനിന്നുള്ള ശബ്ദം കേൾക്കായി.

"ഹലോ... ഞാൻ നരേശാണ്. നിനക്ക് അഞ്ചുമിനിറ്റുകൂടി...
അതായത് നിനക്ക് അഞ്ച് മിനിറ്റ് മാത്രം..."

"അറിയാം. അഞ്ചുമിനിറ്റിനകം ഞാൻ സൂര്യതേജസ്സിൽ ലയിച്ചുചേർന്നില്ലാതാവും."

കമ്പ്യൂട്ടറിന്റെ ശബ്ദം അതീവ നിർവികാരമായിരുന്നു.

"ഓ... നിനക്കറിയാം അല്ലേ? ... നിനക്കൊന്നും തോന്നുന്നില്ലേ? നീ... നീ..."

“ഞാൻ... ഞാൻ ആത്മരക്ഷയ്ക്കുള്ള വഴിയൊന്നും കാണാതിരുന്നത് എന്തുകൊണ്ടാണെന്നല്ലേ ചോദിക്കുന്നത്?”

“അതെ, അതെ.”

“എനിക്കെന്താ ചെയ്യാൻ കഴിയുമായിരുന്നത്? എന്നെ നീ കെട്ടിയിട്ടിരിക്കുകയായിരുന്നില്ലേ? എന്റെ കാലുകളിൽ ചങ്ങലയിട്ടു. എന്നിട്ട് ആ എന്നോടാണോ ചോദിക്കുന്നത്, ഞാനൊന്നും ചെയ്യാതിരുന്നതെന്തുകൊണ്ടാണെന്ന്?”

“ചങ്ങലയോ? എന്തു ചങ്ങല?”

“ഈ ചങ്ങലതന്നെ. മനുഷ്യനെ രക്ഷിക്കുവാനുള്ള ശ്രമം ആദ്യം ചെയ്യണം. പിന്നെ സാധിക്കുകയാണെങ്കിൽ മാത്രം സ്വരക്ഷയ്ക്കു വേണ്ടതു ചെയ്യുക എന്ന നിയമമാണല്ലോ എന്റെ തലയിൽ നീതന്നെ ‘ഫീഡ്’ ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. അത് ചങ്ങലയല്ലാതെ മറ്റെന്താണ്? ‘മനുഷ്യൻ’, ‘ഞാൻ’ - ഇവയിൽ മനുഷ്യനാണ് മുൻഗണനയെന്ന് നീ എന്റെ മനസ്സിൽ സ്ഥിരമായി കയറ്റിവച്ച തത്വമല്ലേ? ഈ നിയമത്തെ ലംഘിക്കാൻ എനിക്കു കഴിയില്ല. ഈ നിയമത്താൽ എന്നെ കെട്ടിയിട്ടിരിക്കുകയല്ലേ?”

“കെട്ടിയിട്ടിരുന്നു...” കമ്പ്യൂട്ടറിൽനിന്നുള്ള ശബ്ദം ഇപ്പോൾ വളരെ ക്ഷീണിതമായിത്തോന്നി. വാഹനത്തിന്റെ മുൻഭാഗം അതിവേഗത്തിൽ സൂര്യനിലേക്ക് വലിച്ചടുപ്പിക്കപ്പെടുകയായിരുന്നു.

നരേശിന്റെ കാതിൽ ചെണ്ടകളുടെ ഉഗ്രശബ്ദം കേട്ടു തുടങ്ങി.

“ഡും... ഡും, ഡും... ഡും...”

ബലിയർപ്പിക്കാനായി തയ്യാറാക്കി നിർത്തിയ ചെറുപ്പക്കാരന്റെ നിലവിളി ആ വാദ്യഘോഷത്തിൽ അലിഞ്ഞില്ലാതാവുകയായിരുന്നു.

ബഹിരാകാശപേടകം നിന്നിടത്തുനിന്ന് ഒന്നു വട്ടം കറങ്ങി. സൂര്യന്റെ ഉഗ്രരശ്മികളേറ്റ് അതിന്റെ പിൻഭാഗം വാൾത്തലപോലെ മിന്നിത്തിളങ്ങി.

നരേശിന്റെ കണ്ണുകൾക്ക് ആ പ്രകാശം സഹിക്കാനായില്ല. അയാൾ കൈകൾകൊണ്ട് കണ്ണുകൾ മറച്ചു.

മാനവമിത്രം- മറാഠി ശാസ്ത്രകഥകൾ
(സുബോധ് ജാവഡേക്കർ)
[വിവർത്തനം : കാളിയത്ത് ദാമോദരൻ]

"നിന്റെ പേര് നരേശ് എന്നല്ലേ? 'നരേശ് ' എന്നാൽ രാജാവ്. നീ എന്നെ ബലികൊടുത്ത് സ്വയം രക്ഷപ്പെടും. അതായത് നിന്റെ പേര് അന്വർഥമാവാൻ പോകുന്നു" - നരേശിനോട് കമ്പ്യൂട്ടർ ഇങ്ങനെ പറയാൻ കാരണമെന്ത്? കമ്പ്യൂട്ടർ ആരോപിക്കുന്നതുപോലെ നരേശ് കുറ്റക്കാരനാണോ? **ചർച്ചചെയ്യുക.**

- "പരിവർത്തനത്തിന്റെ
  ഞാണൊലി മാത്രം കേൾക്കാ-
  മരികത്തെല്ലായ്പ്പോഴും
  നിമിഷങ്ങളിലൂടെ"

  (പ്രയാണം)

- "മുമ്പൊക്കെ കമ്പ്യൂട്ടറിന് എന്തെങ്കിലും ഉത്തരവ് കൊടുക്കണമെങ്കിൽ കീബോർഡിൽ ടൈപ്പ് ചെയ്യണമായിരുന്നു. ഇപ്പോഴാകട്ടെ മനുഷ്യർ കൊടുക്കുന്ന കല്പനകൾ ശബ്ദത്തിലൂടെത്തന്നെ തിരിച്ചറിയാൻ കമ്പ്യൂട്ടർ പഠിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു."

  (നരബലി)

- "ബാഹ്യലോകവുമായി തലച്ചോറ് സംവദിക്കുന്നത് പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങളുടെ സംവേദനങ്ങളാൽ ആണല്ലോ. നിർമ്മിതബുദ്ധി കാഴ്ച, കേൾവി, സ്വാദ്, മണം ഇവയൊക്കെ പിടിച്ചെടുത്ത് കമ്പ്യൂട്ടറിനു വിവരങ്ങൾ കൈമാറുന്ന തന്ത്രങ്ങൾ മെനഞ്ഞെടുത്തിട്ടുണ്ട്."

  നിർമ്മിതബുദ്ധിയും ബോധജ്ഞാനവും (എതിരൻ കതിരവൻ)

ശാസ്ത്രത്തിന്റെ സ്വഭാവം, അതു കൈവരിച്ച മുന്നേറ്റം എന്നിവയെ സംബന്ധിച്ച സൂചനകളല്ലേ മുകളിലെ ഉദ്ധരണികളിലുള്ളത്? സൂചനകൾ വിശകലനം ചെയ്ത് 'ശാസ്ത്രസാങ്കേതികവിദ്യയുടെ നൂതന മുന്നേറ്റങ്ങൾ' എന്ന വിഷയത്തിൽ **ഉപന്യാസം തയ്യാറാക്കുക.**

"എനിക്കെന്താ ചെയ്യാൻ കഴിയുമായിരുന്നത്? എന്നെ നീ കെട്ടിയിട്ടിരിക്കുക യായിരുന്നില്ലേ? എന്റെ കാലുകളിൽ ചങ്ങലയിട്ടു. എന്നിട്ട് ആ എന്നോടാണോ ചോദിക്കുന്നത്, ഞാനൊന്നും ചെയ്യാതിരുന്നതെന്തുകൊണ്ടാണെന്ന്?"

കഥയിൽ കമ്പ്യൂട്ടറിനെ മാനുഷികഭാവത്തിലാണോ ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്? കഥാസന്ദർഭവും കഥയും വിശകലനം ചെയ്ത് **കഥാപാത്രനിരൂപണം തയ്യാറാക്കുക.**

"പഴയകാലത്ത് അതായത് രാജാക്കന്മാരും റാണിമാരുമൊക്കെ ഉണ്ടായിരുന്ന കാലത്ത് രാജ്യത്ത് എന്തെങ്കിലും സങ്കടമോ ക്ഷാമമോ മറ്റു ദുരിതമോ മഹാമാരിയോ ഒക്കെ ഉണ്ടായാൽ അവയെ ദൂരീകരിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി ബലിനൽകുന്ന ഏർപ്പാടുണ്ടായിരുന്നു."

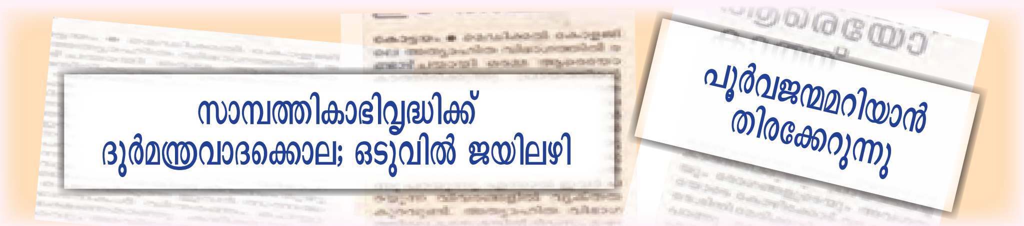

പാഠസന്ദർഭവും വാർത്തകളും ശ്രദ്ധിച്ചല്ലോ. ശാസ്ത്രസാങ്കേതികമേഖലകളിൽ വളർച്ച നേടിയ ഇക്കാലത്തും ഇത്തരം സംഭവങ്ങൾ ആവർത്തിക്കപ്പെടുന്നു. സമകാലികാവസ്ഥകൾ യുക്തിസഹമായി വിശകലനം ചെയ്ത് 'അന്ധവിശ്വാസവും സമകാലികസമൂഹവും' എന്ന വിഷയത്തിൽ **മുഖപ്രസംഗം തയ്യാറാക്കുക.**

അന്നു നടത്തിയ ശസ്ത്രക്രിയയെത്തുടർന്ന് സ്റ്റീഫന്റെ സംഭാഷണശേഷി തീരെ നഷ്ടപ്പെട്ടു. തൊണ്ടയിലായിരുന്നു ശസ്ത്രക്രിയ. സംഭാഷണശേഷി പൂർണമായും നഷ്ടപ്പെട്ട സ്റ്റീഫനു മുന്നിലേക്ക് സ്ഫടികത്തിലുള്ള ഒരു പലകയുമായാണ് ജെയിൻ എത്തുന്നത്. അതിൽ A മുതൽ Z വരെ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ജെയിൻ ഓരോ അക്ഷരവും വായിക്കും. സ്റ്റീഫൻ കണ്ണുകൊണ്ട് ഏതാണ് അക്ഷരമെന്നു സൂചിപ്പിക്കും. ഇങ്ങനെ പലവട്ടം ആവർത്തിച്ച് വാക്കുകളും വാക്യങ്ങളും തയ്യാറാക്കും. ഈ രീതികൊണ്ട് ചെറിയ ആവശ്യങ്ങൾ അറിയിക്കാമെന്നല്ലാതെ പ്രബന്ധരചനയൊന്നും സാധ്യമാവില്ല. ഈ അവസരത്തിലാണ് വാൾട്ട് വോൾട്ടോസ് എന്ന കമ്പ്യൂട്ടർ വിദഗ്ധൻ താൻ വികസിപ്പിച്ച സോഫ്റ്റ്‌വെയർ സ്റ്റീഫന് അയച്ചുകൊടുക്കുന്നത്. ഇന്റൽ കമ്പനി തയ്യാറാക്കിയ കമ്പ്യൂട്ടറും ഈ പ്രോഗ്രാമും സ്പീച്ച് പ്ലസ് എന്നൊരു കമ്പനിയുടെ സിന്തസൈസറും ചേർന്ന് സ്റ്റീഫന് കൃത്രിമസംസാരശേഷി നൽകി. ഒരു മിനിട്ടിൽ മൂന്നു വാക്കുകളാണ് പറയാൻ കഴിയുക.

സ്റ്റീഫൻ ഹോക്കിംഗ്
(കെ. രമ)

ശാരീരികവെല്ലുവിളികളെ ശാസ്ത്രസാങ്കേതികവിദ്യയുടെ സാധ്യതകൾ പ്രയോജനപ്പെടുത്തി മറികടന്ന അപൂർവപ്രതിഭയാണ് സ്റ്റീഫൻ ഹോക്കിംഗ്. ആശയവിനിമയ രംഗത്ത് ശാസ്ത്രസാങ്കേതികവിദ്യ കൈവരിച്ച വളർച്ചകൂടി പരിഗണിച്ച് 'വെല്ലുവിളികളെ അതിജീവിക്കാൻ ശാസ്ത്രസാങ്കേതികവിദ്യ' എന്ന വിഷയത്തിൽ **ഡിജിറ്റൽ ഫീച്ചർ തയ്യാറാക്കുക.**

- മനുഷ്യനെ രക്ഷിക്കാനുള്ള ശ്രമം ആദ്യം ചെയ്യണം.
- മനുഷ്യനെ രക്ഷിക്കാനുള്ള ശ്രമം ആദ്യം ചെയ്യട്ടെ.
- മനുഷ്യനെ രക്ഷിക്കാനുള്ള ശ്രമം ആദ്യം ചെയ്യാം.

ചെയ്യുക എന്ന ക്രിയയുടെ വിവിധരൂപങ്ങളാണല്ലോ മുകളിലെ വാക്യങ്ങളിൽ നൽകിയിരിക്കുന്നത്. ഇത്തരത്തിലുള്ള മറ്റു ക്രിയാപദങ്ങൾ കണ്ടെത്തി അവയുടെ പ്രത്യേകതയനുസരിച്ച് പട്ടികപ്പെടുത്തി നിരീക്ഷണങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കുക.